Αλλάζει ο άνθρωπος...

Δεν αλλάζει ο άνθρωπος…Αυτό που είναι, είναι…Άδικος κόπος το να προσπαθεί κανείς.Δεν αλλάζει ο άνθρωπος…Ας το πάρουμε απόφαση,για να μην παιδεύουμε ούτε τους άλλους, ούτε τους ίδιους μας τους εαυτούς.Δεν αλλάζει ο άνθρωπος…
Ας κοιτάξουμε λοιπόν, να τα βρούμε με τον εαυτό μας, να μας αγαπήσουμε όπως είμαστε, και να αφήσουμε κατά μέρους τις αλλαγές…"Και κάπως έτσι, παραμυθιάζουμε τους εαυτούς μας και μένουμε στάσιμοι, βολεμένοι στις ζωούλες μας. Χαϊδεύουμε τα αυτιά μας, δικαιολογούμε την σαπίλα μας, παραμένουμε κολλημένοι, αμετακίνητοι στα πάθη μας, στις πτώσεις μας, στα λάθη μας.Κάπως έτσι, επιμένουμε με νύχια και με δόντια στη φθορά μας… Μας βολεύει το παραμυθάκι αυτό, πως δεν αλλάζει ο άνθρωπος.

Γιατί η αλλαγή προϋποθέτει, κόπο, αγώνα, πάλη, ιδρώτα, αίμα, θυσία, ευθύνη. Η αλλαγή προϋποθέτει ξεβόλεμα από τα συνηθισμένα. Η αλλαγή προϋποθέτει κότσια. Προϋποθέτει ανδρεία.

Αλλάζει ο άνθρωπος. Σφαγείς γίνανε άγιοι, διώκτες γίναν απόστολοι, πόρνες γίνανε οσίες, φονιάδες γίνανε αρνιά. Αλλάζει ο άνθρωπος… Δεν είπε κανείς ότι είναι εύκολο. Αλλά ο άνθρωπος αλλάζει…

Ελευθέριος Ελευθεριάδης.

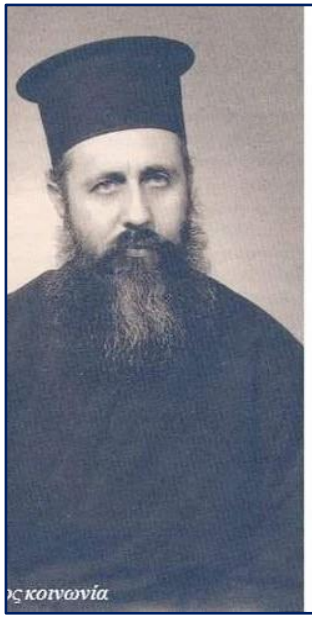

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. ἂν εὑρεθῇ ἐνώπιον προτάσεως περὶ κοινοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα ἢ οἱασδήποτε ἄλλης ἑορτῆς μετὰ τῶν ἑτεροδόξων. ὀφείλει νὰ ἀρνηθῇ καὶ συζήτησιν κἂν περὶ τοῦ θέματος.

Τοιαύτη συζήτησις πρέπει νὰ ἀποκλεισθῇ παντὶ σθένει καὶ πάσῃ θυσίᾳ. διότι ἀποτελεῖ ἀνατροπὴν ἐκ τῶν θεμελίων τῆς Ὀρθοδόξου Δογματικῆς καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἐκκλησιολογίας. Ἡ πιστεύομεν ὅτι εἴμεθα ἡ Μία. Ἁγία. Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία ἢ δὲν πιστεύομεν…

π. Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος †

ος κοινωνία

27 ΚΑΙ 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ας ΝΤΥΣΟΥΜΕ ΣΤΑ ΓΑΛΑΝΟΛΕΥΚΑ ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΜΑΣ.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΕΟΡΤΗ.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι.Ν ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ
www.inagiounikolaoutouneou.gr
ΕΤΟΣ ΚΕ′ • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2024 • ΑΡΙΘΜ.ΤΕΥΧΟΥΣ 189

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ ΤΟΥ '43.ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΣ

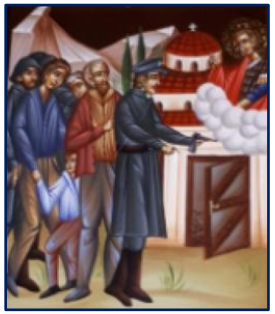

Ήταν μήνας του Οκτώβρη που είχαν έρθει οι Γερμανοί, το '43 τότε στη μεγάλη κατοχή κι ήταν αποφασισμένοι να σκοτώσουνε ανθρώπους! Ψάχνανε να βρουν αιτίες και εκτελέσεως τους τόπους.Κι εκεί όπου σήμερα είναι τ' όμορφο καμπαναριό, τότε ήταν αποθήκη που κρυφά είχανε κρύψει όπλα να χουν για την μάχη και πολεμοφόδια, μα οι ελπίδες πρώτα πρώτα που είχανε στον Άγιο τους ήταν τα εφόδια! Εκεί οι Γερμανοί σαν φτάσαν δώσανε διαταγή, έξω από την εκκλησία να συγκεντρωθούνε όλοι οι κάτοικοι της συνοικίας και παράλληλα ζητήσαν και κατάλογο ανδρών. Να κρυφτεί, όποιου του περνούσε δήλωσαν από το μυαλό του, αφού τον αναζητούσαν θα σκοτώναν επί τόπου! Και τους στήσανε στον τοίχο· άνδρα μην αφήσουν έναν. Σημαδέψαν με τα όπλα τους ανθρώπους έναν έναν, περιμένοντας το νεύμα από τον αξιωματικό τους, να βουτήξουνε στο πένθος κάθε σπιτικό δικό τους.

Τα παιδάκια τρομαγμένα μες στην αγκαλιά της μάνας, που τα λούζανε με κλάμα και προσμέναν την καμπάνα να χτυπήσει, σαν τους δούνε να σωριάζονται στο χώμα τους γονείς η τους συζύγους· κάποιοι γέροι τα θυμούνται και τα διηγούνται ακόμα. Πώς δεν σπάγαν οι καρδιές τους κάτω απ' τα πουκάμισα τους; στέλναν προσευχές στον Άγιο μη τους δούνε τα μωρά τους να σωριάζονται απ' το βόλι του κακού κατακτητή, μα κι Γερμανοί μη δούνε που ήτανε τα όπλα εκεί.

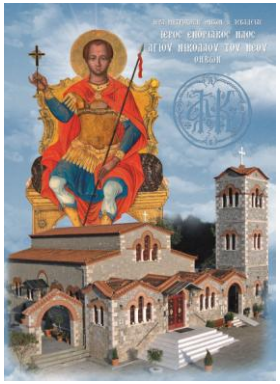

Ψάξανε παντού τα σπίτια για να βρούνε τα κρυμμένα τα πολεμοφόδια και η ξύλινη η πόρτα που εκεί μέσα τα 'χαν κρύψει, από το μανιασμένο αέρα τώρα ανοιγόκλεινε! Την αγωνία μην τα βρούνε τώρα τους παράτεινε. Τον μικρό Αναστάση

στέλνουν το παιδάκι του Πλατή, να την κλείσει μην ανοίξει· μα μόλις φτάνει εκεί, ο Ναζί αγριεμένος, ο αξιωματικός, πλησιάζει θολωμένος και ραπίζει το μικρό μ' ένα δυνατό χαστούκι !! Μα δεν έκλαψε το δόλιο... με κομμένη την ανάσα παρακολουθούσαν όλοι... θα 'χαναν τον κόσμο όλο αν επήγαινε να δει τι ήταν πίσω από την πόρτα κει που πήγε το παιδί.

Η ψυχή του η αθώα; τα ματάκια του που αντέξαν να μην κλάψουν και ξεσπάσουν, τόνε σταματήσανε; ποιο θαύμα άραγε γινόταν μες την τόση αγωνία; τι πόνο θα ζήσανε!Μπρος τους ήταν μα δεν ψάξαν· κι ήταν και ξεκλείδωτη! απ' το φύσημα του αγέρα άνοιγε ασύδοτη, μα εκείνοι δεν την είδαν σημασία δεν της δώσαν·τους την έκρυψε ο Άγιος κι απ' το θάνατο γλυτώσαν. Κι έφτασε ο αξιωματικός τους τρεις φορές σ' αυτή την πόρτα μα μέσα δεν έμπαινε! Νέκρωσε η διαίσθηση του και της περιέργειας του βλέμμα εκεί δεν έφτανε.

Φύγανε οι Ναζί σε λίγο άπρακτοι και σκυλιασμένοι κι οι ανθρώποι δακρυσμένοι κλαίγαν και γελούσανε! Αγκαλιάζαν τις εικόνες, τις γυναίκες, τα παιδιά τους, οι ευλογίες του Αγίου τις ψυχές τους λούζανε. Με λαμπάδες, με μετάνοιες, ψάλλανε στον Άγιο, που απ' το θάνατο σωθήκαν και στο πένθος δεν βρεθήκαν σε αίματος ναυάγιο. Αν δεν γιόρταζαν το θαύμα του Οκτώβρη την ημέρα, θα θυμόνταν την σφαγή και το Τάχι θα ήταν όλο μνήματα παντού γεμάτο σ' όλη την περιοχή.

Πρεσβ.Καλυψω Δημητριάδη

ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΣΠΟΡΑ...

ΓΙΝΕ ΤΟ ΧΩΡΑΦΙ ΟΠΟΥ ΘΑ ΣΠΑΡΕΙ ,
ΘΑ ΒΛΑΣΤΗΣΕΙ ΚΑΙ ΘΑ ΚΑΡΠΟΦΟΡΗΣΕΙ
Ο ΘΕΙΟΣ ΣΠΟΡΟΣ.

•Λατρευτικές, •Κατηχητικές, •Φιλανθρωπικές,
•Νεανικές, •Ψυχαγωγικές Ενοριακές δράσεις!